

laudes et gratias referre valeremus effectibus apostolicae vestrae dominationis de tot agonibus, quae dignati estis pro totius populi consolatione nostraque salute impendere, de quibus digne et merito vestrae coangelicae coronae diffinitus est dominicus sermo: « Quoniam pastor bonus animam suam pro errantibus ovibus et in perditione succubentibus posuit redempturus » (*Iob. 10. 11*). Obinde, omnium sacerdotalium pastorum, summe pastor et domine, qui Apostolorum principis Petri beati satis dignam contines fidem et vices seu omnium Apostolorum patule effectus es censors, ac si ante tuis (*c o d.: si tam tuas*) presentaliter conangelicis vestigiis prostratus humo apostolatus atque ter beatissimi sanctissimi domini, exiguitate atque fragilitate mea cum his, qui commissi sunt, vestro pastorali regimini salubriter dispensandam committo, ut et ego, qui, licet valde dissimilis, animarum tamen dispensationem suscepi, institutionibus doctrinisque de spiritali matre omnium apostolica sede percepvi, anxius magna immitandum secundare, deinde proferre prestoler et tamquam in fundamentum firmissimi edificii speciali construere, ad gloriam obsecrationibus apostolici nostri sanctissimi [domini] solidatum possit surgere. Per vestram enim apostolicam sedem, utpote perluminare magnum, inextinguibili fulgore splendificus Dei filius, qui sol est iustitiae, omnium hominum corda lustravit cunctaeque catholicae eius ecclesiae membra per totum orbem diffusa in fide christiana rectitudinis una grege (*c o d.: grex*) unoque pastore perseverare dispositus, ne in alicuius erroris caligine labefacta sucumbit, sed in fide capiant rectitudinis, per animi cultum pastoralem grex dispersa reducatur ad caulam salutis. Ergo, pastor pastorum et omnium sacerdotalium caput et benignissime domine, spes insuadibilis, claritas et redemptio sperandorum, iamduum apostolicis pro nostris humillimis syllabis precabimus almis obtutibus de tam crudeli et importabili ingerente malitia, quod gens perfida Langobardorum sanctae nostrarae ecclesiae invaserunt hereditatem, insuper et fidem pastoralem rectitudinis in ipsa Histriensi provincia abdicarunt et providentiae suae nuper usque